18.9. Tubade aadressid

Ruumiandmete seadus ei välista ühe sissekäiguga korteri tubadele eraldi aadresside andmist (st lugeda neid eraldi eluruumideks). Selline adresseerimine ei ole tavapärane, kuid vajadusel saab seda teha. Tubadele eraldi aadresside määramine peab olema põhjendatud. Sarnaselt ühise majapidamisega tuleb lähtuda sellest, kas tuba on selline hooneosa, mis vajab eristamist tulenevalt eelmises peatükis toodud kriteeriumidest.

Näide: Lahutatud abielupaar on elanud 20 aastat ühises korteris. Korteri tubadele eraldi aadressi määramiseks pöördutakse kohaliku omavalitsuse poole. Isikute sõnul lahutati abielu 5 aastat tagasi ning nende vahel puuduvad peresuhted. Samas tarbitakse ühiselt elektrit, korteril ei ole eraldi sissepääse, eraldi veemõõtjaid jne. Isikud sooviksid saada ka üksi elava pensionäri toetust.

Sellises olukorras peaks kohalik omavalitsus isikute ütluste kõrval hindama ruumide eristamise vajadust. Kohalik omavalitsus saab isikutelt paluda tõendust aadressi määramise vajaduse kohta või ise uurida, kas korteri tubadele aadresside määramine on põhjendatud. Hooneosadele aadressi määramise põhjuseks peab olema reaalne ruumide eristamise vajadus.

Voodikohtadele eraldi koha-aadresse ei määrata, sest puudub aadressiobjekt (hooneosa peab olema ehituslikult eraldatud – st seinad, lagi, põrand, uksed, trepid vms).

Voodikohtade adresseerimise küsimus on kerkinud näiteks seoses üksielavale pensionärile toetuse määramisega. Kui isikule osutatakse ööpäevaringset hooldusteenust, on sel isikul kooskõlas sotsiaalhoolekande seaduse § 139[1] lg 4 p 2 alusel õigus pensionäritoetusele.

Kohalikud omavalitsused saavad täiendavat teavet koha-aadressi määramise tehniliste küsimuste kohta **aadressiandmete süsteemi haldajalt**.

Viimati uuendatud 14.08.2024